

[Hanne Reintoft.]

det af den nuværende toldfrihed for importen af råvarer og for det andet over bortfaldet af den nuværende toldbeskyttelse for industrifærdigvarer. Hvis Danmark ender i fællesmarkedet, vil det blive forpligtet til at acceptere fællesmarkedets ydre toldtarif, der for en hel række råvarer er meget betydelig.

Når regeringen nu så stærkt klager over vores valutaunderskud, bør det give stof til alvorlig eftertanke. Af markedsudvalget blev det nemlig i sin tid beregnet, at dette ville betyde en samlet fordyrelse af industriens import af produktionsråstoffer på ca. 375 mill. kr. på årsbasis, og da både priser og importmængde er steget betydeligt siden 1965, som den nævnte beregning refererer til, vil beløbet utvivlsomt være langt større end dengang, antagelig ikke langt fra 1/2 milliard kr. på årsbasis.

En fordyrelse af industriens import af produktionsråstoffer på nær 1/2 milliard kr. er så betragtelig, at det må få ganske alvorlige eftervirkninger ikke blot for vort hjemlige prisniveau, men også for vore konkurrencemuligheder udadtil. Man kan selvfølgelig, som markedsudvalget har gjort, mere sig med, at fordyrelsen kun udgør ca. 13 pct. af den samlede importværdi af industriråstoffer uden told. Men bortset fra at en stigningsprocent i sig selv vil give anledning til ikke ubetydelige omkostningsproblemer, må det anføres, at gennemsnitsberegningen er misvisende, idet fordyrelsen naturligvis bør måles ikke på hele industriens råstofimport, men kun på råstofimporten til de industrier, som rammes af fordyrelsen. Dette vil navnlig være jern- og metalindustrien, idet mere end halvdelen af den samlede fordyrelse vil ligge på stålimporten. Her udgør fordyrelsen ikke mindre end 21 pct. For de industribrancher, der har stål som eneste eller vigtigste produktionsråstof, betyder det en omkostningsfor- dyrelse svarende til ca. 7,5 pct. af den samlede produktionsværdi, en stigning, der vil få en væsentlig del af den danske jern- og metalindustri til at bukke under i konkurrencen med det nuværende fællesmarkedets monopolistisk organiserede selskaber inden for branchen. Også en industri som tobaksindustrien vil blive ramt særdeles hårdt af

toldfritagelsens bortfald, det samme vil gælde automobilsamlefabrikkerne, der selv efter markedsudvalgets vurdering sandsynligvis bliver nødt til at lukke.

Bortfaldet af den danske toldbeskyttelse for industrifærdigvarer vil virke i samme retning for de brancher, der især har nydt godt af den særlige toldbeskyttelse. Det vil navnlig sige radio- og fjernsynsindustrien, tobaksindustrien, der som nævnt rammes af bortfaldet af toldfriheden for råvarer, endvidere skotøjsindustrien, læderindustrien og grøntkonserverindustrien. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at nogle af disse industrier er placeret netop i områder, hvor der er stor arbejdsledighed og egnsudviklingsproblemer.

Over for ulemperne ved indordningen under fællesmarkedets ydre toldtarif nævner markedsudvalget de fordele, den danske industri skulle opnå ved at få udvidet sit afsætningsmarked til hele fællesmarkedets område. Men udvalget understreger stærkt, at forudsætningen for at opnå denne fordel må være, at industrien foretager de omstillinger, som vil være nødvendige for at kunne konkurrere, herunder også at der sker en tilpasning af industriens omkostningsforhold. Hermed bider ræsonnementet klart sig selv i halen, da det netop er fastslået, at en tilslutning til markedet væsentlig vil forringe omkostningsforholdene.

Det må også være aktuelt at pege på, at en eventuelt svækket konkurrenceevne ikke kan oprettes ved at nedbringe produktionsomkostningerne gennem en yderligere real-lønsforringelse for de beskæftigede, men det er vel efterhånden gået op for regeringen.

Det kan på denne baggrund undre, at industrien, der fra begyndelsen var stærkt reserveret over for tanken om at komme i fællesmarkedet, nu gang på gang udtrykker nødvendigheden af, at vi kommer det alligevel. Ganske vist er det især industriens hovedorganisation, Industrirådet, der presser på, og mindre de enkelte virksomheder, hvoraf nogle har strittet direkte imod.

Skal der søges en forklaring på Industrirådets ændrede standpunkt, må det være forventningen om, at der gennem den fælles lovgivning, som Danmark bliver underkastet ved en indmeldelse i fællesmarkedet, vil blive sørget for, at landet tvinges til at